

- om at synge med hørehandicap ☺

Jeg har altid sunget meget, både i skolekor og senere i diverse voksenkor. Mine børn er opdraget med den danske sangskat og -tradition.

Det var derfor et stort chok for mig, da jeg efter min AN-operation i 2005 erfarede, at jeg havde mistet evnen til at synge på grund af udtalebesvær mv.

Dette opdagede jeg, da jeg efter hjemkomst fra "Riget" deltog i en højmesse i vores kirke. Jeg kunne ikke udtale "B, M og P" ....

Det skal ikke være sådan, tænkte jeg, og måtte jo så finde en måde, hvorpå jeg kunne genoptræne min "sangermuskel" Jeg kopierede fra diverse sangbøger, hæfter osv. danske sange, som Mathilde har indsungen på LP'erne "Rødt og Hvidt", som jeg har stående i reolen. Min genoptræning bestod så i, at jeg hver formiddag i flere måneder sad og sang med Mathilde. Nogle uger efter fandt jeg ud af, at jeg også kunne få hjælp af en talepædagog, når man har en ansigtslammelse, så sådan en ringede jeg til, og hun kom ud til mig og så på mig – kiggede mig i munden og sagde: "Men, du har jo sunget dit ganesejl på plads!!!! – hvad har du gjort?" "Sunget", sagde jeg, og hun måbede! Hun besøgte mig et par gange mere, og som hun så sagde: "Her er vist ikke brug for mig mere!" – Ju-hu, så var jeg så langt, og min udtale af bogstaverne var også meget bedre.

Til generalforsamlingen i AN i 2006 havde vi et foredrag med Lotte Rømer. Det var vores families første generalforsamling, men sikken en betydning den fik for mit liv.

Efter foredraget gik jeg ned til Lotte, som fortalte, at hun sammen Gitte Naur havde startet sangkurser for hørehandicappede på Castberggård, som er Høreforeningens kursuscenter i Urlev ved Hedensted.

Det skal jeg med på, fortalte jeg min mand, og som sagt så gjort. Næste kursus var i april måned, så jeg fik meldt mig til og deltog i et weekendkursus – hold da op, hvor min selvtillid kom tilbage. Den lider jo noget af et knæk, når man vågner med halvsides ansigtslammelse, ingen hørelse på højre øre, manglende balance osv. osv.

Jeg vil vove at påstå, at disse kurser med ligestillede, de dygtige, empatiske kursusledere og samværet på Castberggård har en stor del af skylden for mit nuværende gode liv. For oven i sangglæden, arbejdet med kroppen for at lære at synge med den i stedet for med hvad vi hører med ørerne, så lærte vi også, hvordan man skal stå, hvis man vil kommunikere noget ud i en forsamling, hvordan man skal trække vejret ved stress o.lign. – alt dette bevirkede, at min selvtillid fik nogle ordentlige bust! Og jeg, som aldrig har kunnet holde en tale, sige noget i offentlige forsamlinger osv., rejste mig til min fars begravelse i efteråret 2007 og holdt en 10 minutters lang takketale ☺

Efter flere kurser i de næste år - jeg deltager i alle de sangkurser, der bliver afholdt – begyndte Lotte at snakke om et hørehandicap-kor – "hvad" sagde vi, men blev selvfølgelig grebet af tanken. Vi var ca. 25, der i løbet af et par kurser fik sagt ja til at deltage i dette kor☺

Arbejdet med dette kor "Ørehængerne" kulminerede i efteråret 2012 med en landsturne i anledning af Høreforeningens 100 års jubilæum.

Vi deltog også i selve jubilæumsdagen med at synge på Rådhuset i København.

Vores tourné startede i Ålborg, så Silkeborg, Kolding, Nyborg, Roskilde og til sidst Pumpehuset i København.

Et spændende projekt, som vi alle nød meget. Vi er jo alle i samme båd med hensyn til dårlig hørelse. De fleste bærer høreapparater, så i bussen, der kørte os rundt, havde vi fået et transportabelt teleslyngesæt, så vi kunne få beskeder og lign., mens vi var på landevejen – fantastisk.

Vi har et fantastisk fællesskab i koret, og glæden ved at være med, kunne synge igen, få lov til at formidle vores glæde ved sangen er jo enorm hos alle.

På grund af min diagnose, PTSD, måtte jeg stå af, da koret skulle til Sjælland – på det tidspunkt var mine kræfter brugt op, og jeg måtte hjem i min egen seng igen.....

Men – jeg havde en fantastisk oplevelse med mine nye gode venner i "Ørehængerne" – en oplevelse jeg slet ikke ville have været foruden, selvom jeg var meget bange for at komme af sted. Dette skyldes angsten for nye sovsteder hver nat - kan din tinnitus klare det, er du overhovedet stærk nok til sådan en tur???? Mange spørgsmål, som blev vasket væk, da jeg først var af sted – og så kunne jeg jo bare "stå af", når jeg ikke kunne mere, som jeg fik at vide af vores dejlige korledere.

Så til alle jer med høretab: der er mange gode oplevelser derude – både med sang, teknikker til at komme videre, placering i rummet osv. osv. Vi skal bare gribe dem, når de dumper ned til os.

Berit Brolund